putuſt ſootesse ja loigudesse seisma jänud, siis kohhe kauwad ja lõpwad, kui uus upputus hakkab peále tullema.

Ei pea seál maal ka massakaid, muttukaid ehk mardlasi suurt ollema, muud kui üks pisike näggara suggu, mis innimessi wägga pinawad; sellepärrast et wessi, mis kaua Ma peál seisab, massakatte tango árrakautab. Agga ussa, maddosid, konne ja sissalikkuid seál üldsiga siggib. Agga on Jummal neilegi jálle waenlasi murretsenud, kui on kurred ja tonekurred, ja muud teised wee lummud. Need, kui wessi kahhanch, hulgakeste pállude peále kokkokoguwad, ja romajaid jõe muddast üllesotsiwad ja kautawad; liati se kurre suggu, mis Jbis nimmel käib, allati ussa wee seest ja muddast wáljasiblib. Sellepärrast tedda ka Egiptusse rahwas ennemuiste otsekui jummalat kummardasid, ja temma kehha, nenda kui innimeste kehhad, mäddanemisse eest hoidsid.

Nilusse jõe wessi on ikka seggane ja tummedat karwa. Agga kui tedda ühhe kiwwiriista sees petakse, kuhho monned mandlitumed wissatud sisse, siis ussinaste selgib. Wessi, kui saab settind ja selgind, on wägga hea jua, ning woetakse tedda ka mitmes haigusses otsekui rohto sisse, sest et ta peab innimest pannema kangeste higgistama.

Sulle oh Jummal tulleb kitus! Sa tulled sedda maad katsma, ja käid sedda keikipiddi lábbi, sa teed tedda wägga rikkaks: Jummala weesoned on täis wet; sa walmistad nende wilja, kui sa sedda maad óiete ol-